

KURYER LITIEWSKI

Za Najwyższem Dopuszczeniem

IMPERATORA I MOCI CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 25. KWIEŃNIA 1803. ROKU W SOBOTĘ

z Wilna 18. Kwietnia.

JW. Aktualny Tajny Sowiecnik różnych Orderów Kawaler Minister wewnętrznych interesów Graff Wiktor Pawłowicz Koczubei przy odezwie swojej do Marszałka Gubernińskiego Litewskiego Wileńskiego Hrabi Brzostowskiemu uczynionej przestał poniżej opisane Prawidła, które co do słowa podają się do wiadomości Obywatelów w następującej osnowie. —

Wypis z prawideł ustanowionych za zdaniem Najwyższej Rady Imperyi, według których ma postępować Minister wewnętrznych interesów przy roztrząsaniu umów między Dziedzicami Obywatelami, a ich Włościanami zawartych, podług Ukazu dnia 20. Februarii 1803. Roku. —

Forma jakim sposobem zawierane być mają umowy.

1to: Obywatel Dziedzic chcący zawierać z Włościanami swemi umowę na oddanie im gruntów, powinien w onej wyrazić imo: Ziarką Wsią czyli z jakimi mianowicie włościanami, albo z jednym włościaninem tej wsi zawiera on umowę, zdo: Jakie mianowicie ziemie, lasy, uroczyścza, i w jakiej ilości on każdemu z nich oddaje na własność. — 2to: Jaką ceną tak za tę ziemię i uroczyścza, jako i za uwolnienie ich od niektórych powinności, albo za zupełną ich swobodę, Włościanie Obywatelowi Dziedzicowi płacić obowiązują się. 3to: W jakie terminy ma to na 10. albo na mniej, lub więcej lat, i mianowicie wiele i kiedy, albo na zawsze Dziedzicowi i Sukcesorom jego Włościanie płacić obowiązują się. 4to: Czy nie są odstąpić Włościanom grunta w dyferencyach będące, czy wiadomy im ten spór, czy przyjmują oni na siebie ukończenie tego sporu, albo w przypadku utracenia tych gruntów dyferencyjnych, jaką Obywatel obowiązuje się onym uczynić nadgodę. 5to: Czy nie są grunta, albo i sami Włościanie w zastawie Skarbowey, albo partykularney, czy biorą na się obowiązek włościanie płacić ten dług według tych samych warunków, a jeśli zastawa znajduje się w ręku partykularnym, tedy czy zezwala na to Possesor zastawny?

6to: Kiedy takim sposobem uczynią się główne punkta umowy, Obywatel ziedzic stwierdza one własną ręką, a Włościanie za zgodnym umówieniem się dają do podpisania onej plenipotencyą, albo wybranemu z pomiędzy siebie, albo ustronniemu człowiekowi.

7to: Plenipotencya od Włościan na podpisanie umowy powinna być prezentowana i zapisana w Sądzie Powiatowym.

8to: Oprócz podpisów Włościan, na teyże samej umowie powinien się podpisać Ziemski Kommissarz i Powiatowy Marszałek na to:

ze umowa istotnie uczyniona za zgodą Włościan, i że w podpisaniu onej nie było ani przymusu, ani podeyscia.

9to: Do umowy przyłącza się świadectwo z Departamentu Cywilnego czy mieszczące jakoway majątek pod zaprzeczeniem lub konwicyą prawną, lub też w Skarbowey, albo partykularney zastawie.

10to: Jeżeli nie z całą wsią, ale z niektórymi tylko włościanami zawiera się umowa, wtedy przyłącza się do tego opisanie należytych sposobem autoryzowane, oznaczające ilość uprawy ziemi do całej wsi należącey, ażeby mogło być wiedzieć, wiele zostaje gruntu dla tych włościan, którzy do umowy nie wchodzą.

11to: Stosownie do tych punktów uczyniona umowa przedstawuje się przy proźbie Obywatela Dziedzica na Imie MONARSZE zapisaney, do Marszałka Gubernińskiego Szlacheckiego.

12to: Marszałek roztrząsa, czy wszystkie wyżej wzmienione okoliczności i zabezpieczenia przy umowach znajdują się, a jeśli nie widzi nic już więcej potrzebnego do ich dopełnienia, przesyła przy swoim doniesieniu do Ministra wewnętrznych interesów.

Na Oryginalu własną JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ręką napisano

Ma być podług tego

ALEXANDER.

w Sanct-Peterzburgu Februarii 21. dnia 1803. Roku.

Z te punkta zgodne są z przyslanemi od JW. Ministra w Rossyjskim języku, Zaświadczam Nadworny Sowiecnik i Szlachacki Sekretarz Tadeusz Kukiewicz

z Petersburga V. S. 14. Kwietnia.

Z Tatarskiego Litewskiego pólku będą uformowane dwa szwadronowe, konny Tatarski jeden, drugi konny Litewski nazwiskiem; Szefem pierwszegoznaczony Podpółkownik Ulan Polanski, drugiego General Major Głowiński. Szef 2. pólku strzelców General Lieutenant Gwozdiew na proźbę uwalnia się od służby z mundurem. S Synodu Ober Prokurator Aktualny Stanu Konsyliarz Jakowlew został Aktualnym Kammerherem; jakoteż z Asygnacyjnego banku Aktualny Stanu Konsyliarz X Chowański Kammeriukami: Graf Buxhewden, Graf Apraxin, Benkendorf, Rachmanow, X. Dohoruki, Kawaler S. Jaaa Jerozolimskiego Nariszkin.

z Wiednia 20. Kwietnia.

Odprawiła się tu deroczna pamiątka powstania mieszczanów trolicy naszej,

gdy nieprzyjaciel oney zagrażał przed kilku laty; po wszystkich Kościołach odprawowało się uroczyste nabożeństwo, na którym był przytomny Cesarz z Arcy Xiążętami. — Kardynał Arcy Biskup Wiedeński Xiąże Migazzi umarł d. 14. lat mając 89. Obrawszy w młodym wieku stan duchowny, iasniał nauką, gorliwością, dobrym przykładem; wiele Kościołów naprawił, wybudował, obdarzył, uposażył; jak wiele u Dworu był poważany, mianowicie za rządów Maryi Teresy, każdemu wiadomo. — Regimentomniektórym z Austrii pospieszać kazano ku Włóskiej granicy, dla wzmocnienia armii zastępującej Prowincye niegdys Weneckie. — Już podobno Cesarz do Włoch nie pojedzie, odprawić ma podróż do Królestwa Czeskiego na spotkanie brata Arcy Xiążęcia Ferdynanda, gdy nową małżonkę Elektora Saskiego córkę z Drezną do Pragi przyprowadzi. — Piszą z Constantinopola, że znaiomy Abdul Wechab już poraził Szeryfa Mekki, i woyska iego rozproszył.

z Londynu 12. Kwietnia

Po Wielkieynocy spodziewamy się wielkich sporów w Parlamencie. Już zapowiedziała Opozycya, że domagać się będzie u Ministrów zdania sprawy, iaki jest początek i przyczyna dzisiejszego nieporozumienia z Francuzami; dla czego im pozwolono tyle flott zbroynych posyłać do S. Domingo i w drugie strony; co się stało z Malcią i przygórką dobrej nadziei; dla czego zhańbić pozwolono dóm panujący w interesie Hannover skim; czyli Xiąże d' Orange otrzymał nadgodę według obietnicy na zey dostateczną etc. Ministrowie oświadczyli chęć gorącą tłumaczenia się zupełnego, zapowiadając, że naród w nich nie znajdzie winy. — Pod Dunquerque zgromadza się 20. t. Francuzów. Batawowie szukają posrednictwa obcych Mocarstw, ażeby w następującej wojnie obojętność mogli zachować; trudno się spodziewać ażeby na to zezwolił Konsul.

List prywatny z Paryża czyni ieszcze nadzieję utrzymania pokoju. Minister morski Decrés zapytany od kupców, iesliby mogli w dzisiejszych okolicznościach bezpiecznie żeglować: miał odpowiedzieć: że samych tylko elementów lękać się powinni. — W Irlandyi kazano czynić gotowość na przyjęcie w obozach 50. t. żołnierza; w Bantry Bay ma stanąć liczna flotta. — Woyska nasze z Alexandryi nie ustępują. Do tego miasta wkradła się zaraza morowa. Generał Stuart, o którego przybyciu do Londynu mówiono niedawno, wyjechał do obozu Mameluków. Wielkorządca Indyi wschodniej za przyłożenie się do odzyskania Egiptu woyskiem kompanii naszej, od Sultana w nadgodę otrzymał order pół Xiężycy. — Do portu Cadix przybył z Limy okręt niosący blisko 2. mill. piastrow; za nim płynie fregat kilka, na których odbierze z Peru Hiszpania 15. millionów.

D. 15. Jeżeli pokój zachowamy, nie nastąpi odmiana w Ministercium; lecz iesli przyjdzie do wojny, Pitt ma przyjąć sprawowanie zagranicznych interesów, Spencer Admiralicją, Addington przy Administracyi skarbowey zostanie. Słychać że przeczytawszy ostatnie z Paryża depesze, które komunikował Andreofsy, rada Królewska nakoniec postanowiła utrzymać pokój; ultimatum Konsulowskie być ma. Ustąpienie woysk naszych z Malty, podpisanie handlowego traktatu między Francją i W. Brytanią. Lecz z drugiej strony trudno wierzyć, ażeby Ministrowie Angielscy przemilczeli Piemont, Parmę, Włochy, Szwajcary, Elbę, Louisianę, toż Florydę, Przygórek dobrej nadziei, Batawii, i inne dzierżawy, które albo już trzymają Francuzi, albo gotują się zajmować według odgłosu powszechnego. Egipt nie będzie przyczyną sporów; albowiem piszą z Malty, że

już garnizon Alexandryjski siadł na okręta, i przed koncem Lutego miał wynisć pod żagle.

Odprawił się u nas poiedynek nieszczęśliwy. Montgomery Półkownik szacowany powszechnie, względami Następcy Tronu zaszczycony i Xiążęcia d' Yerk, na których dworze często bawił, spotkał iadać konno Kapitana okrętowego Macnamara; obydwu psów mieli przy sobie; te się zwały; zwada między panami, i na plac wyzwanie; uwagi przyjacielskie z obu stron odrzucono; Półkownik od pierwszego strzału padł trupem; Kapitan ciężko raniony w domu swoim zostaje pod okiem policyi, iako winien mężobóystwa podług praw naszych. Xiąże de Galles izy wylewa nad zgonem niewczesnym Półkownika, który ledwie miał lat 28, odprawił z dystynktyą kampanie w Hollandyi, Malcie, Egipcie. — Lękaią się w Lisbonie, ażeby eskadra którą Admiral Linois wyprowadził z Brestu do Indyi wschodniej, po drodze nie wstąpiła do Brezylji, i nie zaleła tam niektórych miast na przypadek przyszłej z Anglią wojny, iakieśmy uczynili niedawno sami z Maderą. Przygórek dobrej nadziei do 8. Lutego nie był oddany Batawom; wszystko Angielski kommandant utrzymuje na dawnym stopniu.

Konsul oświadczyć miał Amerykańskiemu posłowi Livingstor, że kłótnie o żeglugę na rzece Missisipi skutkiem były nie wyrozumienia danych Rządcom osady rozkazów; nowe posłano, które spokojność i zgodę przywróca. — Zapewniaią Francuzkie pisma, że w przypadku nowej wojny na morzu, lądowe Mocarstwa Europejskie zachowają obojętność, która iak tu rozumieemy, zbroyną będzie. Politycy nasi wierzyć nie chcą, ażeby też Mocarstwa przez traktat w Amiens uproszone, niepodległość wyspy Malty już gwarantowały. — Jeden z urzędników banku Londyńskiego, w tych dniach aresztowany; pokazał się w kaseie niedostatek 400. t. FS. które ztracił na prójekt dobywania min ołowiu. — Kapitan Popham lat kilka zabawiwszy w Indjach wschodnich i na morzu czerwonym, powrócił z eskadrą, i przyprowadził 5. z Chin okrętów bogatoładownych. — Maytków Admiralicya gwałtem dotąd chwyta po wszystkich portach; już podobno dopełniła się liczba w Parlamencie dozwolonego zaciągu 10. tysięcy; werbunek nie ustał przecie. Lord Keith w Plymouth zawiesił flagę Admirala kommandującego na okręcie Hiszpanom zabranym przez Lorda S. Vincent, Salvador del Mundo od 112. armat. — Posel Francuzki Lasnes pojednał się z Ministrami Portugalskimi. — Niepewna jest pogłoska, że Francya u Hiszpanów pożyczyc chce 20. millionów piastrow; i ta równie wątpliwa, że odtąd garnizon miasta Batawia zkladać się będzie z Francuzkiego żołnierza.

z Paryża 15. Kwietnia.

Amerykanie i Anglicy smutne nam przesyłają zawsze wieści o osadzie S. Domingo. Rapporta urzędowe Generala Rochambeau iesli nie są, naypomyslnejsze, ponieważ nie zwiastują końca okropney w domu wojny z Murzynami, rozpaczając przynajmniey nie każą. Wódz pisze do Ministra morskiego 4. Marca, że 4. tysiące posiłkowego żołnierza do Cap już przybyło z Europy, reszta wkrótce spodziewana; co gdy nastąpi, zewsząd razem Francuzi ruszą przeciw rokoszanom. Już General Lacroix dwa im zamki wziął szturmem; ukazujących się na polach Capu bliższych, Generałowie Clausel i Clapartede porazili; 500. poległo, z naszej strony 40. zabitych i ranionych. Na wyspie Tortue powstał rozruch między ludem czarnym; posłany Adjutant Ramel na czele 300. Francuzów przywraca spokojność; wytepieni rokoszanie. Armia zajmuje nadbrzeża wyspy S. Domingo, wyiąwszy mieysca niektóre okrętami zamknięte.

wszyscy zottaia pod chorągwiemi z dobrej woli. Jak tylko Seym Szwawców pierwszy będzie zwołany, Senator Barthalemy ma tu przybyć z Paryża w dostojnym Ambassadorsa. Od początku rewolucyi naszej r. 1798. ztraciliśmy kraj Valais, dziś udzielną RPię, Muhlhausen, Genewę, Aiene, wcielone do Frncyi; Valteline, Chiavenna, Bormio ustąpione Włoskiej; co wszystko czyni 180. mil kwadratowych. 250. tysięcy mieszkańców. Dostaliśmy w zamianę powiat Frickthal i wies Trasp, gdzie jest 6 mil kwadratowych, dusz blisko 10. t.

powinien być rzeczony młyny licytować; leży dla zaszyłych ze strony dawnych Posse row przeszkod dopełnić tego niemog; i c. licytacyi Dekretem oznaczony upłynął; przez Magistrat Wileński nieomieszkanie dopióró doncafemu Publicum, że dni 22. Aprila 7. i 20. Maia, Roku idacego przez siebie oznaczonych na Ratusza po południu od godziny 2 dogo dziny 6 publicznie licytować będzie, i węcay daiaćemu w trzyletnią arendowną Posses obydwa młyny odda.

*Pobor od Mliwa Dekretem Komisji prz
cznazoły*

Rząd Guberni Litewsko-Wileński donosi, ażeby wszyscy mający pretensye do X. Xawerego Ogińskiego stawiali w tuteyszym Sadu Głównego Departamencie 2 dla poparcia onych, gdzie na roztrząszenie tey sprawyznaczony jest registr ordynaryiny taktowy.

Od Beczki spytlowaney Pszenicy i żyta bez dawania otręb - - - - - Zł: 8.
Od Beczki Żyta na chleb różowy Zł: 2.
Od Beczki towaru - - - - - Zł: 1 g. 20.
Od Beczki siodu piwnego - - - - - Zł: 1 g.

Rząd Guberni Litewsko-Wileński stosownie do zalecenia Generała Kawaleryi Woienego Gubernatora Barona Benigsen donosi wszytkim tuteyszey Gubernii obywatelom bawiaącym się handlem, że rozniešona pogłoska temuz handlowi szkodliwa, jakoby terazieyszey wiosny miałyby zabroniony wywoz zboża i innych produktów rzekami: Bugiem, Niemnem, i Wilia, jest zupełnie fałszywą i zmyśloną, oraz że niema żadnego rozkazu od wyższey zwierzchności, na przytrzymanie wywozu iakichkolwiek rzeczy do Prufs, lub Austryackich krajów.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w srzodku miasta Wilna i po przedmieściach Possesye, zmuszają Magistrat Wileński, do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Possesye w mieście Wilnie będące, ruiny podanej za nieprzystąpieniem przez Aklorów, do należney onych reparacyi, przez miasto pluso offerentibylly sprzedawane; dla tego Magistrat, w ekucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalosc ruiny i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do uplynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się porzynowane zpreparować, a pustę place nalezycie zabudować; ostrzeza. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Possesye zruynowane, i Place pustę; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. sprzedawane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Litewsko Wileński Rząd Guberni donosi, ażeby wierzyciele Radnego Wileń: Lewandowskiego dla odebrania satysfakcyi w swoich pretensyach stawili się koniecznie w Sądzie Exdywizorskim w Wilnie na d. 15. Czerwca.

Na sk tek Dekretu Remissyjnego Sadu Gł: Litt: między WW. Kiersnowskiem i JXX. Bazylianami Byteńskimi i dalszemi stronami, a przy tym z wierzycielami WJP. Marka Kiersnowskiego Łowczego Nowogr: zapadłego podział Dóbr Molowidy zwanych w Poie Stonim: leżących wedle danych w tymże Dekrecie prawideł determinującego; Sad Exdywizorski do pomienionych Dóbr D 3 Febr. R. 1803 zebrały za dęcydowawszy konportacyą i wymiar dzielo swoje do d. 15. Maia R. tegoż 1803 odlozył i awizacyą Kredytow W. Marka Kiersnowskiego Łowczego Nowogr: aby oni na tym terminie z pretensyami swymi do Dóbr Molowid stawiali pod upadkiem tychże pretensyw zalecił. W tym zamiarze obwieszczają się Kredytow z ostrzeżeniem, iż w przypadku niestawiania ich do tey Exdywizyi sartypta im od W. Marka Kiersnowskiego wydawane i wszelkie pretensye w amissya podane będą.

Na mocy Dekretów, jednego w Sądzie Głównym Gubernii Litewskiej Roku 1802. Aprila 26. Drugiego w Sądzie Ziemijskim Powiatu Wileńskiego Roku terazieyszego 1802. Febr. 20. dni ferowanych, leżeli w Kraiach Zagranicznych znajdujący się iacy Kredytow i zeszłego Jana Mullera Miasta Wilna Burmistrza i Kupca, onym przez ninieyszą Edyktalną Cytacyą intimatur, ażeby bądź osobicie, bądź przez Plenipotentów Urzędownie umocowanych do Dedukcyi i usprawiedliwienia swoich kredytow i pretensyw, dla zadeterminowania z maiatku tegoż zeszłego Jana Mullera satysfakcyi przed Sadem Ziemijskim Powiatu Wileńskiego na rozpoznanie determinowanym w Mieście Wilnie odbywanym stawali w Kadencyi Oktobrowey z dnia pierwszego Oktobra Roku 1803. zaczynac maiaćey, lub gdy sprawa z rzędu swolego do sądenia przypadnie — Jakowy termin z ninieyszey edyktalney Cytacyi ostateczney pod Amisya kredytow i pretensyw zamierza się. Datam w Wilnie Roku 1803. Miesiaca Aprila 16. dnia.

Magistrat Miasta Guberni: Wilna w skutek Dekretu swego Ru teraz idacego 1803. Januar: 23. d. zapadłego, obwieszcza wszystkich Kredytow i Pretensow zmarłego Wawrzyńca Sosnowskiego do Dworku tegoż scielących swe pretensye; który przez Publiczną Licytacyą został wyprzedany, ażeby od daty dzisieyszey w przeciagu cztero-Niedzielnym z dowodami, dla odebrania swey należności sob Amissione oney stawali, D. 20. Apr: 1803. Ru.

Maiatek Onzadów w Poie Wileń: o mil-5 od Wilna położony w polowie jest przyędzony WW. Maczynskim Skarbui: Wileń: z kalkulacyą od lat 35. przez WW Maczynskich Starostow Kurme: zdać się powinna — i zwrotem Expensy zł: 70000 jest z tym wszystkim do sprzedaży — zyczący nabyć ma się udać do W. Krzywoblockiego Ex Sedziego w Wilnie pod Ostrą Bramą w Kamienicy swey Nro 19. mieszkającego;

Roku 1803 Miesiaca Marca 21 dnia Dekretem Komisji za naywyższym Ukazem sądzącey się dwa młyny po Biskupi i po Ogiński zwane, z pod Possesyi JP. Andrzejewskiego i Jego Kompanii odebrane, i przez Rehabicyą Urzędową miastu Wilni oddane w dniach 10. i 13. Apryla zostaly. Magistrat Miasta Wilna w terminach Dekretem Komisji oznaczonych

Donosi oraz Magistrat Miasta Wilna, że warunki tak na rzecz Miasta Wilna, jako i licytujących, w Punktach wyrażone; w ciągu trzech terminów Licytacyi do komunikacyi każdemu służące, w czasie Licytacyi oraz w każdym czasie w Kancelaryi Sadowej będące; dla Komunikacyi każdemu proszącemu dawane będą.